

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Brasiovu, piața mare Nr. 22. — „Gazetă” ese:
Joi și Duminică.

Prețulu abonamentulu:
pe unu anu 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni
3 fl. v. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu seu
28 franci.

Anul XII.

Se prenumera:
lu postele c. și r. și pe la dd. corespondenti.
Anunțurile:
un'a serie garmondu 6 cr. și timbru de 30 cr.
v. a. pentru facare publicare. — Scrieri ne-
francate nu se primescu. — Manuscripte nu se
retrimitu.

Nr. 88.

Duminică, 175 Novembre

1878.

Conflictulu interioru.

Brasiovu, 16 Novembre 1878.

La noi în monarhia se face acuma totu politica mare esterióra. În parlamentele din Vien'a și Budapest'a, a carora majoritate reprezintă dorințele neamțio-maghiarilor, s'a desbatutu și se va desbate încă cestiunea politice de ocupațiune din tóte punctele de vedere. Nu potemu prevedé candu se va fini acést'a discussiune, care devine din di în di mai infocata, dér' vedemu, ca celoru dela guvernulu nu le pasa multu de dimensiunile ce le ia. „Sei lasamu se vorbésca catu voru voi, se-si verse foculu dupa placere noi totu vomu face ce vomu aflá de bine, de neccessariu și de urgentu.“ Astfelu gandescu dnii Andrásy și Tisza și ce-i ce se afla la spatele lor. Si óre n'a fostu și pana acuma asia? De pe bancile opozițiunei n'audimu alta imputare mai grava, decatu ca guvernulu a lucratu dupa capulu seu, fara de a mai întrebá si pe dnii Helty, Madarász, Simonyi s. a. s. a., ca ce are se face. Astfelu s'a seversitu ocupațiunea fara consimțimentulu camerelor dualistice. „Ceea ce s'a inceputu gloriosu inse trebuie se se duca și la unu sferitu gloriosu“ dicea daunadile comitele Hohenwart. Elu au întielesu oper'a ocupațiunei séumaibine a aneșiunei Bosniei, cuvintele sale se pótu aplicá inse și la situațiunea interióra dintre guvernulu și parlamente. Actiunea s'a inceputu cu ignorarea dorințelor acestora, de ce se nu se finésca totu asia?

Missiunea comitelu Andrásy și a lui Tisza a fostu de a impedecá cá nu cumva ungerii se traga o dunga peste socotéla politice de ocupațiune. Ei cu ajutoriulu cetei „mameluciloru“, cumu ii numescu Kossuthianii cu predilectiune, au si reusitu a prepará situațiunea de față. Le va succede óre de a-si jocá joculu pana la finitu? Acést'a este acuma cestiunea de capetenia și dela deslegarea ei depinde totu mersulu lucrurilor în intru. Cei mai multi credu, ca conflictulu interioru va fi neevitabilu și ca este la usia, sunt inse și multe semne pentru aceea, ca decisiunea se va amaná încă catuva timpu, potéseva delaturá óre și conflictulu?

Aparatulu constituționalu fôrte complicatu alu sistemulu actualu pune de o parte multe pedeci unei politice tari esterióre, dér' face de alta parte cá activitatea ministrulu de esterne se nu se póta controlá și produce asia cele mai mari contradiceri constituționale. Avemu doue parlamente centrale, aceste alegu din sinulu lor doue delegatiuni. Numai înaintea delegatiunilor are se respunda ministrulu de esterne. Acuma se póte întemplá cá ambele camere, séu un'a din ele, se se dechiare în contra politice esterióre a guvernulu și cá delegatunile respective, cu tóte ca si-au capetatu mandatulu dela camere, se voteze pentru guvernulu. Prea lesne se póte dér' nasce unu conflictu între o camera și delegatiunea ei, între mandanti și mandatari, ca-ci delegatiunile sunt corpuri reprezentative de sine statatórie. Prin urmare nu ar' fi cu nepotintia, cá politic'a lui Andrásy se fia condamnata de diet'a ungara și de senatulu imperialu și cu tóte astea delegatiunile se-i voteze indemnitate.

Pana acuma si-a datu votulu numai senatulu imperialu din Vien'a desavuandu, precumu scimu, politic'a comitelu Andrásy. Nemții decembristi dela cari se astéptá se fia mai indulgenti față de politic'a de ocupațiune, au pusu din contra tóte în miscare spre a resturná pe comitele Andrásy, reprezententulu acestei politice și urmarea a fostu: amanarea senatulu imperialu „pana un'a alta“ și o atitudine cu totulu concilianta a dietei maghiare. Cumetri'a dualistica recerea cá nemții și maghiarii se procéda uniformu. Se asigura, ca nemții au combatutu guvernulu în firm'a sperantia, ca si maghiarii voru face astfelu. Ei s'au insielatu inse cumplitu în asteptarile lor. Maghiarii nu numai,

ca nu voiescu se restórne pe Andrásy, dér' ambla din nou cu ide'a de a-si recastigá preponderantia politica în monarhia, atatu de multu sdruncinata în timpulu din urma. „Se vedeti“, scrie o fôie oficiósá din Vien'a, — ca comitele Andrásy isi va serbá încă regeneratiunea s'a politica în Pest'a și ungerii se voru supune cu mandra resignatiune sórtei neesorabile de a vedé încă si de aci încolo în capulu afaceriloru statulu pe ministrulu lor conationalu și compatriotu.“

Unu singuru pasagiu, ce'lu contine proiectulu de adresa alu majoritatiei dietei ungare, ne explica de ajunsu atitudinea concilianta a maghiarilor. Acestu pasagiu dice: „Nu numai consideratiunile materiale ocupa opiniunea publica a Ungariei ci si acele efecte, ce le póte avé asupra marelui opu dela 1867 chiaru și numai o introducere provisorica a unui nou elementu în monarhia. Cea mai ferbinte dorintia inse este nescurtat'a sustienere a acestei baze constituționale (adeca a dualismulu).“ Maghiarii basandu-si totu viitoriulu lor pe sistemulu actualu se temu, naturalminte, cá nu cumva o schimbare a guvernulu în momentele de față se aduca dupa sine și sdruncinarea séu chiaru caderea dualismulu. De aceea ei, cumu amu mai disu, temporiséza și 'si dicu: pana candu nu vomu sci, cine are se vina dupa Andrásy și Tisza, déca ii vomu resturná pe acesti'a, cu alte cuvinte, pana ce nu vomu fi potutu prepará terenulu în favorulu nostru nu vomu face nici unu pasu decisivu.

Pre candu scriemu aceste continua desbaterea asupra proiectelor de adresa în diet'a ungara. Nu mai puçinu de 5 proiecte au fostu depuse pe biroulu camerei din Budapest'a. Proiectulu majoritatii a asianumitoru „liberali“, apoi acela alu „oposițiunei intrunite“ și alu „stangei extreme“ se declara în contra aneșiunei Bosniei și Herzegovinei. Proiectulu majoritatii inse pe lenga unu tonu fôrte conciliantu evita a se dechiara în contra politice de ocupațiune urmata pana acuma si cere numai pentru viitoru o politica mai corespunditoare dorințelor generale ale maghiarilor. Pe lenga aceste proiecte au mai presintatu croatii unulu, care cere apriatu aneșiunea provinciiloru turcesci și unulu a propusu deputatulu serbu Polit cu alti doi consoci, combatendu politic'a de ocupațiune, care, dise, e îndreptata în contra independintiei natiunei serbesci.

O importantia decisiva póte avé numai proiectulu majoritatii. Multi credu, ca elu va fi încă modificatu și ca astfelu majoritatea se va declará în favorulu politice guvernulu, altii sustienu ca se póte, cá votulu dietei ungare inca se fia nefavorabilu pentru guvernulu, în care casu póte se si contradica votulu acest'a cu alu delegatiunei, unde Andrásy are o majoritate considerabila pentru sine.

Organulu principalu alu nemtiloru decembristi sustiene, ca séu se va nasce din ast'a unu resbelu constituționalu, care va duce dualismulu ad absurdum, séu ca comitelu Andrásy i va succede a castigá votulu dietei ungare si atunci densulu va triumfá, dér' nu va triumfá numai asupr'a corpuriloru legiutóre si a delegatiuniloru, ci si asupr'a parlamentarismulu si adress'a dietei ungare, care va aplacadá politic'a lui, va fi inscriptiunea momentala pentru parlamentarismulu ungerescu. Noi inse dicemu: conflictulu póte fi încă amanatu, dér' elu va isbueni apoi cu atatu mai tare, independentu de vointi'a comitelu Andrásy și a partisaniloru sei! —

Incorporarea Basarabiei și press'a russésca.

Ce ciudata e si lumea acést'a, russii în tóta marea Russi'a nu-si mai incapu în pele de bucuria, ca au capetatu Basarabi'a éra îndereptu si romanii stau tristi si superati, ca li-s'au ruptu

o bucata de pamentu din tier'a lor. Într'adeveru romanii au potutu vedé din nou, cu Basarabi'a, ca pescii cei mari manca pe cei mici. Dér' se lasamu tóte tanguirile la o parte, ca nu ne mai folosescu absolutu nimica, si se vedemu, ce scriu diariile din sant'a Russia față de actulu incorporarii Basarabiei. Ele salta de bucuria. Asiá serbéza „Gazet'a de Petersburg“ incorporarea Basarabiei cu Russi'a cá unu evenimentu, care destépta în poporatiunea Russiei o bucuria mare, cá o acuisitiune reala, desi nu în întielesulu folosulu materialu.

Pat'a cea rusinósá dela 1856, — scrie numit'a fôia, — ca atunci nu ne-amu aperatu teritoriulu, pe care juramu cu totii, cá se'lu aperamu pana la cea de pe urma picatura de sange, ni s'a stersu de pe față. Ruperea Basarabiei a fostu o vatemare personala, ce au facutu strainii statulu nostru. Statulu nostru nu-i Austri'a, unde în interessulu Habsburgiloru sunt permise totu felulu de compromise, separatiuni și vendiari de tieri. Noi muscalii suntemu unu poporu mare si cu o natura deosebita, între noi, între tier'a si stapanulu nostru domnesce o legatura fôrte strensa. O dorere infricosiata strabate prin totu organismulu nostru politicu si nationalu, candu ne ia cineva ceva.

Luandu lucrulu practic, schimbulu Dobrogei cu Basarabi'a pentru noi este neavantajos si erá bine de nu ni l'ar' fi concesu anglesii niciodata. Dobrogea are o positiune geografica fôrte avantajósá. Aci se concentréza totu negotiulu dunarénu (Chiustenge, Cernavoda), aci e centrulu între Romania si Bulgari'a, pe care centru a pune man'a este fôrte avantajosu pentru unu statu mare. Trebuie se fi romanu, cá se nu întielegi, séu se nu voiesci a întielege, ce avantajie are Dobrogea pentru Romania, pentru-ca prin ea se deschide romaniloru drumulu la mare si o cale, pe care se si desfaca în modulu celu mai usioru productele cele bogate agricole. Astfelu de acuisitiuni nu se apretiéza dupa numerulu locuitoriloru, ce se afla în teritoriulu respectivu, nici dupa multimea copciloru, pe care le capeta fisculu cá contributiune în momentul incorporarii. Pentru tiermurile cele posomorite si pustii ale Nevei s'au luptatu sute de ani Novgorodenii si Svedii, mai tardiu se luptá Rusi'a cu Svedi'a pentru acelea tiermuri pe vieția si pe morte, si dupa ce a terminatu lupt'a Petru celu Mare, Russi'a ajunse la mare si prin aceea se facu în scurtu timpulu din Russi'a o putere mare européna. Póte ca odata ne va paré reu, ca amu lasatu Dobrogea în manile romaniloru, cu tóte ca pism'a pentru prosperitatea altora nui în caracterulu russulu.

Folosulu celu mai însemnatu pentru noi din redobendirea Basarabiei este, ca Russi'a éra a venitu la Dunare. Numai prin ap'a acést'a ne punemu în legatura cu fratii nostri din peninsul'a Balcaniloru. Fara de Dunare éra am fi despartiti de fratii nostri, cá si dupa tractatulu dela Parisu. Ajunge atata, ca se pomenimu numai de anulu 1876, candu dela noi n'a potutu merge nimeni în Serbi'a decatu prin Austri'a, séu prin Romania. Nici epistole, nici pachete, nici carti nu poteau ajunge din Serbi'a în Russi'a, decatu prin acelea doue tieri. În totu loculu controla, séu din partea austriaculu, seu din partea prusaculu Hohenzollern. Neajunsurile erau atatu de mari, incatu pana astadi ministrulu nostru resiedinte din Serbi'a cauta si acuma se tramita corespondentiele sale cu unu espressu pana la hotarele russesci, cá se nu tréca prin manile domnulu Andrásy. Grati'a redobendirii Basarabiei meridionale uda si impreuna Dunarea, acést'a apa cu deosebira slavica, acumu si pentru totdeauna tiermurile Serbiei, Bulgariiei si Russiei.

Diariulu russescu din Petropole incheia: Erá unu timpulu — si nu e tocmai multu de atunci — candu în cele mai multe manuale de geografia si

de statistica rusesca se puna intrebarea: „Chiamarea Rusiei“. Chiamarea acésta se cuprindea in predestinatiunea Rusilor, „de a civilisá Asi'a.“ In Europ'a Rusii'a n'avea ce cautá si professorii rusesca nu se rusinau, in timpurile acelea, a predicá acést'a de pe catedra in instituturile de invetiamentu rusesca, si scolarii rusii nu se aflau ofensati printr'o astfelu de directiune a activitatii loru viitoare. In acele timpuri fericite nu se scia séu nu voieau se scie, ca Europ'a jumetate este slavica, ca jumetate Europ'a vede in noi frati, ca jumetate Europ'a vede in domnitoriulu nostru pe domnitoriulu seu (?). Noi séu vomu fi rusii intr'o familia mare slavica, séu intr'adeveru vomu civilisá Chiv'a si Bucar'a. Guvernulu nostru póte va institui acuma o navigatiune de vapóre postale si comerciale pe Dunare, care e deschisa pentru corabiile tuturor natiuniloru. Numai incape nici o indoiéla, ca bucatia de Dunare, care a trecut acuma de nou la noi, vomu scé se-o pretiuimu mai bine, cá mai inainte.“

Din aceste espectoratiuni si manifestatiuni ale diuariulu rusesca din Petropole vede omulu limpede si apriatu, ca ce au indemnatu pe diplomatii rusesca, cá se faca pe imperatulu Alesandru se-si calce cuventulu, dicédu, ca tataseu pana va fi Basarabi'a in manile romaniloru n'are odihna in mormentu. Acuma romanii au facutu pomana cu Basarabi'a, cá se impace pe imperatulu Nicolae. Diuariulu rusesca dice, ca adi mane russioni le va paré reu, ca au binecuventatu pe romanii cu Dobrogea, pentru ca acestia i-au scapatu din manile lui Osmanu si nu au lasatu se-i adape din Dunare, dér' totu elu se intórce si mai are nasulu se dica, ca russioni nu le pare reu de binele veciniloru loru. Ati auditu romaniloru, insemnatiive bine acést'a.

Gimnasiulu romanu din Brasiovu.

Romanii Brasioveni inca cu multu inainte de 1848 avura de gandu a intemeia aici la marginea Transilvaniei unu gimnasiu romanescu, dér' impregiurarile mastere politice de pe atunci nu le ertá a-si realisa dorinti'a. Ei vediendu, ca intempina greutati neinvigibile, amanara planulu loru pana la alte timpuri mai bune. Acele timpuri priinciose sosira indata dupa anulu 1848 si betranii nostri venerabili, dintre cari cea mai mare parte vietuiescu astadi intre noi numai cu spiritulu si cu memori'a faptelor loru nobile, petrunsi de foculu patriotismulu si condusi de iubirea cea mare catra némulu romanescu, se apucara cu trupu si sufletu de realizarea dorintiei loru. La anulu 1852 redicara scólele actuale cu mari si grele sacrificiuri si ingrigira de ele din capulu loculu, cá de lumin'a ochiloru. Betranii aceia erau, ce-i dreptu, ómeni mai simpli, dér' cu minte senatósá si cu anima adeveratu romanésca. Erau ómenii faptelor, dér' nu ai vorbelor. Erau nesce caractere si figuri antice, ce insuflau respectu si veneratiune. Gimnasiulu, pe care 'lu privieau ei de paladiulu nationalitati nóstre, a trecut pana acuma prin mai multe fase. Prim'a fasa si cea mai grea incepe dela urzirea s'a si tiene pana la anulu 1866, candu s'a facutu cea d'antaia maturitate (bacalauratu) gimnasiulu devenindu completu. Fasa a dou'a se datéza din momentulu, candu gimnasiulu se completá si se vediu necesitatea de a se infintia pe lenga gimnasiu si o scóla reala si comerciala, dintre cari cea d'antaia e de trei clase si cea de a dóu'a s'a redicatu tocmai in anulu acést'a la patru clase. Apoi pe lenga acestea scoli se mai afla patru clase elementare de baieti si cinci clase de fete. In legatura cu sporirea institutelor de invetiamentu au trebuitu se se marésca zidirea pompósá a gimnasiulu.

Dupa ce amu premisu aceste, trecemu la „Program'a gimnasiulu mare publicu romanu de religiunea ort. resariténa si a celorlate scóle secundare si primare impreunate cu acést'a, din Brasiovu pe anulu scolasticu 1877/8, publicata de Stefanu Iosifu, directoru si professoru“, pe care o primiramu numai dilele aceste. Program'a cuprinde la inceputu doue cuventari, ce le au rostitu actualulu directoru gimnasialu Stefanu Iosifu, un'a cu ocasiunea, candu s'a immortalatu repausatulu directoru Ioanu Mesiotá, alt'a, candu s'au cetitu clasificatiunile si s'au distribuitu premiile. Necrologulu spusu la mormentu multu meritatu-lui directoru Mesiota l'amu fostu publicatu la timpulu seu intregu. Mare nenorocire au avutu acestu institutu, ca dela infintierea s'a si pana astadi a perdutu cinci professori fórté buni, intre cari doui directori si trei doctori in filosofía. Toti cinci au

moritu in flórea vietii, asiá, ca fiecare ar' fi potutu se folosésca inca unu siru lungu de ani cu luminile loru.

In a dou'a cuventare tractéza d. Iosifu despre o tema fórté interessanta pedagogico-didactica, punendusi intrebarea: care se fia referintiele intre scóla si familia séu cas'a parintésca? Discursulu se imparte in doue parti, in partea antaia dupa ce face o mica introducere dice: „Sunt unii ómeni, cari credu a-si fi implinitu datori'a concredédu scolei pe copii loru, si apoi pretindu dela acést'a, cá ea se faca totu ce se recere dela o educatiune rationala. Sunt altii, cari mergu unu pasu mai departe, facu scól'a unica responsabila de orice escedentie, ce se comitu. Sunt o séma de ómeni si mai periculosi pentru sine insisi pentru progressulu in educatiune si mediatu in cultura, cari lucra diametralu opusu cu tendintiele scólei parte din ignorantia, parte din orgoliu de casta, parte din rea vointia“ — Dupa acést'a clasificare a ómeniloru atinge doue principii fundamentale psihologico-didactice, cari ar' trebui se fia ori-unde bas'a educatiunii rationale. Primulu principiu dice: Primele impressiuni, cari le primisce copilulu in sufletulu seu, nu se stergu niciodata, ear' alu doilea dice: Directiunea, care se da vietii psihice (sufletesci) a elevulu, remane cinosurica pentru intrég'a lui desvoltare ulterioara. Mai incolo arata, ca si la poporulu nostru esistu elemente, cari punu pedeca instructiunii.

Vorbescé apoi despre vieati'a familiara la poporulu romanu, aratandu, ca ea s'a desvoltatu in trei directiuni. Prim'a directiune atinge vieati'a in famili'a tieranulu romanu; cumu s'au desvoltatu ea in decursulu seculiloru, modificandu-se bazele ei latine prin diversele influentie ce le au avutu elementele eterogene si biseric'a asupra aceleia. A dou'a directiune atinge clasele mai cultivate ale natiunii nóstre. Acést'a directiune s'ar' poté numi cu dreptu cuventu imitativa. Directiunea acést'a imitativa luase mai cu séma in trecut dimensiuni periculóse pentru elementele sanetose nationale. Vieati'a familiara romana era numai cu numele. Germenele nationale prindea a putredi, limb'a a se impestritia; ba si cei ce o vorbeau stricata cumu era nu arareori o despretiuiau. A treia directiune tinde a altoi vitiele si vlastarii crescuti pe arborele sciatiéi, in trupina romana geniuna, curatindu-se mai antaju ramurile putrede séu degenerate.

La noi romanii mai domnesce inca ide'a aceea gresita, ca scól'a trebuie se faca totulu in ceea ce privisce educatiunea. Scól'a la rendulu seu inca se-si faca datori'a, dér' a arunca tóte in spatele scólei si a o face responsabila de tóte relele si neajunsurile este o gresiéla capitala. Dupa ce arata lips'a de cultura pedagogica la noi romanii si dupa ce caracteriséza relele ce vinu pentru scóla din partea orgoliulu casticu, dice pe bas'a principiiloru pedagogice: „Autoritatea scólei nu este permisu a se jigni nici catu e negru sub unghia si cu atatu mai puçinu in faci'a eleviloru, inse si scól'a la rondulu ei se-si conserve autoritatea, ca-ci autoritatea bine intielésá ii conditionéza viéti'a si viitoriulu“. Arata mai departe, cumu s'ar' poté aduce armonia intre scóla si cas'a parintésca, indigitandu si mediulócele si calile, pe cari s'ar' poté ajunge mai usioru si mai curendu la realizarea armoniei reciproce intre cas'a parintésca si intre scóla. Aduge, ca inca multu timpu va remané procederea armonica in educatiune atatu in scóla, catu si in cas'a parintésca unu pium desiderium. Mai pe urma adauge, ca pana ce famili'a romana va poté coresponde postulatelor pedagogiei, pana atunci se-si conserve cu santienia bunele sale insusiri; religiositatea manifestata in alipirea de credintia stramosiésca si de némulu seu; respectulu de autoritatea scólei; nisuiati'a spre cultura, simtiulu de jertfire pentru scopurile culturai, legatur'a aceea poternica intre tat'a familiei cá suprema autoritate si intre toti ceilalti membri ai ei. —

Lucrarea presenta prin consiliile cele frumóse, care le dá parintiloru pentru educatiunea filorloru, esto o dovéda invederata despre tactulu pedagogicu si despre esperiintiele bogate ale autorulu si totdeodata contribuesce la deslegarea acelei intreburi, care de mai multu timpu ocupa in Austri'a si in Germani'a lumea pedagogica. Ar' fi fórté de doritu, cá parintii se cetésca cu atentiune acést'a disertatiune si se urmeze cu scumpetate consiliile ce le contine. In casulu acela rezultatele invetiamentulu si ale educatiunii ar' fi cu multu mai favorabile decatulu pana aci.

(Va urmá.)

Congressulu nationalu bisericescu

alu romaniloru gr. or. din Ungaria si Transilvania.

Siedinti'a a 18-a din 20 Oct. (1 Nov.) a. c. Comissiunea organizátore reportéza despre o propunere a consistoriulu metropolitanu pentru sistemisarea a acelasu consistoriu a unui secretariu, a unui actuariu, a doui referenti, pentru cari se cere unu budgetu totalu de fl. 6000, si propune, cá se se sistemiseze numai unu secretariu si unu actuariu. Congressulu primisce propunerea comissiunei. — Comissiunea financiara prin reportorulu seu Boiu, reportéza despre infintierea unui fondu metropolitanu. Congressulu hotaresce a se infintia unu fondu metropolitanu, a carui capitalu va fi neatingibilu, ér' din interesele lui se voru poté cheltu numai 80%. Veniturile acestui fondu voru constá din daruri si colecte, ce se voru intreprinde in si afara de metropolia. Anume va circula in tóte bisericile metropoliei la botézulu Domnulu unu discu pentru acestu fondu. Cu ducerea in deplinire a acestei hotariri s'a insarcinatu consistoriulu metropolitanu.

Comissiunea organizátore prin reportorulu seu reportéza apoi despre infintierea a doue noue eparchii in metropolia nóstre. Reportorulu da o scurta schitiá despre stadiulu, in care se afla acést'a cestiune. Inca congressulu dela 1870 s'a ocupatu cu cestiunea si a insarcinatu pe metropolitulu de pe atunci pe marele Andreiu a culege date in acést'a privintia si a veni inaintea congressulu cu propuneri. Scimu, ca fericitulu Andreiu a fostu zadarnicitu prin betranetie si prin bóla, a indeplini acést'a lucrare. Congressulu dela 1874 dupa mórtea marelui archiereu a insarcinatu pe consistoriulu metropolitanu cu acést'a lucrare. Consistoriulu metropolitanu, desí nu din caus'a adenciloru betranetie, n'a indeplinitu nici elu lucrarea, — Ex. s'a metropolitulu inse a inaintatu congressulu o propunere despre infintierea celoru doue eparchii si comissiunea a discutatú acést'a propunere si majoritatea comissiunei adópta in principiu infintierea celoru doue eparchii noue. O minoritate mica, fórté mica, constatóre numai din neinsemnat'a mea persóna, este in contra infintierii eparchiiloru noue. Domnulu Babesiu va apara propunerea majoritatii din comissiune si eu a minoritatii.

Reportorulu A. Trombitasiu da cetire urmatoriulu actu importantu presentatu de Esc. S'a Metropolitulu:

„Cu privire la conclusele congressuali din 1870 Nr. 105 si din 1874 Nr. 55 referitoru la cestiunea de a se infintia doue episcopii noue in provintia nóstre metropolitana cu parere de reu trebuie se reporteze maritulu congressu, ca ce e dreptu, cestiunea acést'a de mare importantia s'a ventilatu in decursulu timpulu in conferentie tiente cu unii fruntasi ai clerulu si poporulu nostru, dér' inca nu s'a petrecutu in cale oficiala pana acolo, ca in tóte detaiurile ei se o potemu vedé limpedita si se avemu tóte datele necesarie la o deslegare finala. Cu tóte acestea nu potu face se nu me folosescu de ocasiunea sesiunii presente congressuali s'pro a incercá, se se accelereze deslegarea acestei cestiuni si se se procure posibila mangaiere aceloru parti din provintia nóstre metropolitana, cari in situatiunea loru de astadi cu preferintia sunt interessate in cestiune.

„Nu numai decorulu bisericéi nóstre nationali, dér' si ratiunea de administrare a eparchiiloru recere, ca provintia nóstre metropolitana cu unu numeru de crestini presté 1 1/2 miliónu, se fia impartita in mai multe eparchii decatulu cate avemu astadi si se avemu in fruntea acelor'a unu numeru completu de archierei. Dupa ce ocasionalmente chiaru si din partea organelor superiori guvernali s'a recunoscutu, ba chiaru s'a accentuatu necesitatea de a se inmulti numerulu episcopielor nóstre eparchiali, tóta dificultatea ce se mai póte nasce la acést'a inmultire nu pótu stá in altu ceva decatulu siuguru numai in midiulócele materiali, ce se receru la sustienerea novelor organu eparchiali.

„Privindu acést'a parte a cestiunei, eu sunt de aceea firma credutiá, ca cu midiulócele, ce le avemu astadi, si cu adaugerea unor contribuiuri, la cari am poté contá, déca s'ar' face apelu la simtiulu bisericescu mai vértosu alu comunelor imediate interessate, si in fine dupa o reducere corespondietóre a numerulu reprezentantiloru sínódelor eparchiali si ai congressulu — poporatiunea nóstre de unu milionu si mai bine de jumetate va fi in stare de a sustiené presté totu cinci eparchii cu tóte atributiele acelor'a.

„Condu de acést'a socotéla 'mi iau voi'a a propune, cá maritulu congressu se binevoiesca de astadata a declará in principiu infintierea a doue eparchii noue in provintia nóstre metropolitana, si spre acestu scopu a insarciná pe consistoriulu metropolitanu: cá pe bas'a acést'a se faca o arondare noua a intregéi provintii metropolitane asiá: ca partile banatice cu s'au fara atragerea unui contingentu din téritoriulu archidiecesei, se formeze doue eparchii cu

resiedintie in Caransebesiu si Timisió'a; apoi partile proprie ungurene cu aneacsarea unui contingentu corespundietoriu din arhidieceasa se constituie alte doue eparceii cu resiedintiele in Aradu si in Oradea-mare, ér' teritoriulu Transilvaniei cu desmembrarea partiloru atrase la eparchiele banatico si ungurene se remana si pe viitoriu la arhidieceasa: avendu consistoriulu metropolitanu a tienie in vedere, ca minimulu poporatiunei unei eparchii se nu fia mai josu de 250 mii.

„Catu pentru midiolócele materiale, consistoriulu metropolitanu ar' fi de a se insarciná. totodata: ca reflectandu la cele 50 mii de florini testate spre scopulu acest'a de fericitulu arhidiepscopu si metropolitu Andreiu baronu de Siagun'a se erueze cu deameruntulu midiolócele banesci, ce esista deja spre sustinerea organismului superioru eparchialu in intrég'a provincia metropolitana, se puna la cale pe calea consistórieloru eparchiali colecte pentru sporirea aceloru midiolóce, si cu deosebire se védia: carea ar' fi partea aceea, care partile transilvane a destinate de a se rupe de catra arhidieceasa, ar' avé se o primésca din averea si dotatiunilo arhidiecesei.

„In fine se védia consistoriulu metropolitanu: cumu in urmarea noiei arondari a provinciei metropolitanae si respective a sporirei eparchieloru s'ar' poté aduce unele dispositiuni din statutulu organicu in consonantia cu noucreand'a stare a lucruriloru si deosebi: cumu s'ar' poté cu unu calculu bunu impotintia numerulu reprezentantiloru sinodali si congressuali asiá, cá acela in totalitatea s'a, nici dupa noua arondare se nu fia cu nimicu mai mare, decatu ce este astadi.

„Tóte rezultatele acestoru insarcinari se le cuprinda consistoriulu metropolitanu intr'unu proiectu detaliatu, care se'lu substérna negrositu la procsimulu congressu ordinariu, intielegendu-se de sine, ca prin nou'a arondare a provinciei nóstre metropolitanae si adeca prin infintierea a doue eparchii dotatiunea normala presenta a episcopiloru nu se póte impugná; dealtminte pentru fitorii episcopi minimulu dotatiunei se nu fia sub 8000 fl. auuali. . .

Mironu Romanulu.“

Babesiu: Este vorb'a de infintierea a doue episcopii la locuri istorice. Intrebarea prima, ce trebuie se ni-o punemu, este: este acést'a necesariu si cu putintia? Caus'a, pentru care se cere infintierea acestoru eparchii, este, ca credintiosii respectivi nu-'si potú uitá, cu au avutu odata episcopii. Acést'a reminescentia istorica este fórté indreptatita si noi trebuie se tieniemu contu de ea. Si apoi esperientia ne invatia, ca pentru credintiosi este mai bine, déca resiedinti'a episcopala o au in apropierea lorú. Este in generalu cunoscutu, ca o eparchia mare nu se póte conduce din centru asia bine; tocmai cá generalulu, care isi imparte armata s'a in mai multe brigade si . . . (Gaetanu: si protopopiate) companii, pentru a purtá lupt'a cu succesu. Lupt'a trebuie condusa de generali; pentru 1 1/2 milionu de romani nu sunt destulu 3 generali. Déca recunóscemu acést'a ne mai remane respunsulu la intrebarea, cum si vnde? Din tóte partile se numesce Timisió'a si Oradea-mare, cá resiedintie istorice. — Totu mai multu ne angagiamu la lupta si nu mai potemu maná acestu obiectu pe banc'a lunga. Trebuie se ne organizamu armat'a, si cu o di mai inainte. Dlu Babesiu vorbesce de nou de necesitatea, utilitatea si oportunitatea obiectului si in sfersitu recomanda propunerea maioritatii, care propunere mai nu difere de a mitropolitului.

Trombitasiu: Cestiunea este fórté delicata si momentuósa. Intrebarea prima este a necesitatii si oportunitatii. Biserica nóstra se lupta de 1000 ani, la inceputu cu unu episcopu si apoi cu 3 si ea nu s'au prapaditu. Numai atunci necesitatea ar' fi dovedita, déca s'ar' areta, ca noi numai potemu purtá lupt'a cu acesti 3 generali. Cú fericesce popórele, si ce le asigura astadi viitorulu? Dignitatile bisericesci s'au scólele. Numai in evulu mediu a fostu tendinti'a a crea dignitati si de acea stagnatiunea in progressu, timpulu de astadi cere infintierea de scoli. Greutatile ce ne apasa sunt asia de mai, incatu si in lips'a midiolóceloru trebuie se cersimu. Se ne mai indoimu acumu greutatile? Eu sunt in contra infintierei celoru doue eparchii mai alesu din caus'a, ca este datori'a nóstra sfanta a ingrijí insine pentru noi si a nu pune tóta credinti'a intr'o persóna. Dlu Babesiu a disu, ca cu catu mai multi generali cu atatu mai bine. Ve aduce numai aminte la acést'a proverbiulu: Divide et imper'a. (Protestari). Dlu Babesiu a accentuatu dreptulu istoricu. La acést'a raspunde, ca si uoi avemu dreptu istoricu in arhidieceasa si chiaru pe acést'a basa nu potemu permite, cá se ni se dismembreze eparchia (Babesiu: Asta este cu totulú altceva). S'a accentuatu, ca si in cercuri mai inalte s'ar' pófti infintierea aceloru doue eparchii; remane nu mai

a apretuí, ca óre dorerile cevinu din acele parti nu sunt ale Danaliloru? Sunt in contra infintierei episcopiloru, pana ce fundatiunea facuta de Andreiu Siagun'a nu va fi crescutu astfelu, cá ele se se póta sustiené. (Va urmá.)

Regulamentu

pentru parochie in provinci'a metropolitana a bisericiei ortodoxe romane din Ungaria si Transilvania.*)

Avendu in vedere principiile fundamentali din statutulu organicu, relativu la regularea si organizarea parochieloru, se statorescu urmatóriele normative:

I. Regularea parochieloru.

§ 1. Intr'o comuna politica de regula este numai o parochia cu unu parochu, cu unu sinodu, unu comitetu si o epitropia parochiala.

Déca inse in vre-o comuna politica credinciosii bisericiei ortodoxe romane sunt impartiti in grupe mari separate un'a de alt'a, si déca acelea grupe au biseric'a si scóla lorú propria, si déca se garantéza parochului si invetiatiului dotatiuni corespundietórie, atunci acelea se potú constitui in parochii de sine statatórie, satisfacéandu intru tóte dispositiuni din § 1 alu stat. organicu.

§ 2. Fiindu intr'o parochia mai multi preoti, acei'a implinescu servitiulu publicu bisericescu pe rendu cu septeman'a.

Incatu pentru celelalte functiuni preotiesci acelea le indeplinescu fiecare preotu la poporenií sei; ér' déca poporulu n'ar' fi impartitu, acolo functiunile inca se indeplinescu cu septeman'a.

§ 3. Oficiulu parochialu se reprezenta in atara prin presiedintele sinodului. Presiedintele este respunsabilu si pentru acurat'a portare a protocódeloru matriculare si preste totu pentru bun'a conservare a arhivei parochiale.

Fiindu intr'o parochia mai multi preoti si celu mai betranu in oficiu, nefiindu in stare a portá sarcinele de presiedinte, consistoriulu eparchialu dupa ascultarea celorualti preoti din parochia si a protopresbiteriului va numi pe unulu dintre acei'a presiedinte.

Presiedintele va avé dreptu recompensa pentru afacerile sale cá atari a folosí cas'a parochiala si cele ce apartienú la ea, séu in lips'a aceleia va primi o alta remuneratiune amesurata.

§ 4. Déca intr'o parochia este numai unu preotu si acel'a din caus'a nepotintiei dovedite, séu fiindu preotulu totodata protopresbiteru, si din caus'a acést'a nu póte implini singuru oficiulu preotiescu, céndu densulu si fiindu si dotatiune corespundietória, i se póte dá unu capelanu timporalu, respective lenga protopresbiteru, cá parochu se póte sistemisá o capelania permanenta.

Capelanulu timporalu trebuie se aiba cualificatiunea receruta pentru parochia respectiva, si se alege dupa dispositiunile stat. org. §§. 7, 9, 13 si 23 si apoi in casu de vacantia a parochiei urméza, cá parochu fara a se mai face alta alegere.

Inainte de a se alege unu capelanu, consistoriulu eparchialu ascultandu pe sinodulu parochialu va statorí cu consensulu parochului reportulu dintre parochu si capelanu, precumu si proportiunea venituriloru si modulu celu mai convenabilu pentru ambi.

Cererea de capelanu in casuri straordinare se póte face si de catra sinodulu parochialu, candu asemenea va fi luata in consideratiune de consistoriu chiaru si in contra convointiei parochului constatatu neputintiosu.

§ 5. In fiecare parochia trebuie se fia stabilitu in intiolesulu stat. org. § 6 numerulu membriloru sinodului parochialu prin o consemnare oficiósa.

Consemnarea membriloru sinodului o face, respective o rectificata comitetulu parochialu in contielegere cu oficiulu parochialu la finea facarui anu scolaru, si se publica in biseric'a celu pucinu cu 8 dile inainte de tineria sinodului ordinariu.

Reclamari contra listei membriloru din motivu, ca vre'unu indreptatitu n'a intratu in ea, se facu in scrisu séu cu vorb'a la sinodulu procsimu ordinariu, ér' apelat'a contra decisului acestui'a la consistoriulu eparchialu in 14 dile.

Dreptu de reclamare are fiecare membru alu parochiei, respective filiei atatu pentru sine catu si pentru altii, respective contra altor'a. (Va urmá.)

Audienti'a comitelui Hoyos la M. S. R. principele Romaniei.

Despre primirea ambasadorului austriacu la curtea romana am relatatu deja. „Pester Lloyd“ mai primesce dela Bucuresci si tectstulu vorbiriiloru ce s'au tenuity cu ocaziunea acést'a solemnela, pe cari pentru importantia ce o au cu privire la relatiunile dintre monarchia nóstra si Romania le publicamu si noi in traductiune fidela.

Comitele Hoyos a adressatu la remiterea scri-

*) Acestu regulamentu s'a desbatutu si votatu in siedintiele 9, 10, 11 si 12 ale congressului bisericescu gr. or. din Sibiu.

soriloru sale de creantia urmatóri'a vorbire catra principe:

„Monsiniore! Am onóre a remite Altetiei Vóstre regale scrisórea mea de acreditare, cá tramisu extraordinariu si ministru plenipotentiaru. Va fi o problema a mea si imi voiu tienie de prim'a datoria, nu numai de a sustiené, ci de a face se fia si mai intime bunele relatiuni, cari esistu intr'unu modu atatu de fericitu intre Austri'a si Romania'a. Dandumi tóta silinti'a spre a ajunge acestu scopu, voiu fi siguru a dá espressiune fidela intentiuniloru imperatorului; inaltului meu domnu, si a servi adeveratoloru interese ale ambelorú tieri.

„Alteti'a Vóstra regala 'mi va permite espressiunea multiamirei mele celei mai adóuci pentru primirea simpathia, pe care a intimpinat'o primulu ministru si tramisu extraordinariu alu Austro-Ungariei, dela sosirea s'a pe pamentu romanescu, si rogarea, de a 'mi pastrá acea bunavointia, despre care am capetatu deja dovedi atatu de pretióse.“

M. S. R. principele Carolu a respunsu:

„Salutu inainte de tote in Escelenti'a Vóstra cu sincera multiamire pe primulu ministru plenipotentiaru in Romania'a. Numirea Vóstra este o noua dovéda a interesului binevoitoru si simpathicu ce totdeauna la doveditu faci'a de noi guvernulu imp. si reg. Cu viaa multiamire pentru imperatulu, inaltulu nostru suveranu, primescu scrisórea, prin care Maiestatea S'a ve acreditéza pe lenga mine, cá ministru si tramisu extraordinariu alu seu.

Credu, ca nu este de lipsa a ve asigurá, ce pretiu extraordinariu de mare punemu noi pe aceea, de a sustiené cele mai bune relatiuni cu poternic'a imperatia vecina si catu de multu dorimu de a stringe inca si mai tare legaturile amicabile, cari esistu intre cele doue tieri intr'unu modu atatu de fericitu.

Ce se atinge de dvóstra domnule comite, sunt cu atatu mai incantatu, ca inaltulu Vóstru domnu v'au designatu de reprezentantu la curtea mea, cu catu 'mi sunt deja cunoscute inaltele insusiri, cari distingu pe Escelenti'a Vóstra. Guvernulu meu 'si va tienie de o placuta datoria, de a ve usurá missiunea, pe care, cumu sperezu, o veti implini aci multi ani si ve asigurá, ca totdeauna veti poté contá pe intregulu meu spriginu.“ —

Turci'a si rescóla din Macedoni'a.

Inalt'a Pórta a adresatu principelui Lobanoff, in cestiunea rescólei din Macedoni'a urmatórea nota:

„Domnule ambasadoru! Dvóstra cunosceți incercarile de revolutiune, petrecute in partea nordica a Macedoniei. Glóte bulgare circula de a lungulu tieri, incediandu satele si macelarindu poporatiunea. O asemenea glóta a datu preste o trupa otomana, si dispunendu de o fortia mai mare, trup'a nóstra a fostu cu deseversire macelarita. Asemenea stare de lucruri ne mai putendu-se îndurá, Pórt'a s'a vedintu silita a incunoscintiá despre acést'a pe poterile semnatóre tractatului din Berlinu, declarandu-le, ca se vede nevoita a recurge la mediulóce de fortia, spre a suprimá o data acést'a criminala miscare. Sublim'a Pórta a observatu cu parere de reu, ca aceste bande se constituie si se organizeza pe teritoriile puse sub ingrijirea armatei rusesce, si ca agentii comitetului revolutionaru, instituitu in Bulgari'a, au pregatitu, sub insusi ochii armatei imperiale, insurectiunea acestoru bande in Macedoni'a. Spre a silí pe poporu se ia in mana arm'a, acesti agenti propaga, ca armatele imperiale ruse se afla in urn'a lorú si ca ele voru ocupá definitivu teritoriile cucerite de insurgenti, spre a asigurá astfelu inaintarea bulgariloru. Ómenii inteligenti nu dau crediementu acestoru propagande; ele inse au multa iuriuire asupra maselorú neculte.

„Asiá fiindu, armat'a imperiala russa este impovarata de o grea respundero, pentru-ca ea 'si-a calcatu indatorirea si a armatu contrariu ordineloru, ce trebuie negrositu se fi avutu din partea guvernului rusescu. Sublim'a Pórta este convinsa, ca partea armatei imperiale va fi condamnatá, si dér' nu vede nevoe a mai insistá asupra acestui punctu. Guvernulu otomanu este petrunsu de convictiunea, ca guvernulu rusescu nu va luá fora amanare dispositiunile covenite, pentru-cá autoritatile rusesce se'si readuca aminte de indatoririle, ce le incumbu, astfelu cá teritoriile puse sub auspiciile lorú se nu devina vatr'a unei organizari revolutionarie, menita a devastá provinci'a prin focu si prin sabia si a conduce la versarea unoru siróie largi de sange! — Primiti, ve rogu etc. S a f v e t.“

Societatea academica romana.

Siedinti'a dela 27 Septembrie. — D. secretariu da lectura reportului comisiunii insarcinate cu revisuirea bibliotecii si a colectiuniloru. Deschidendu-se discussiunea asupra conclusiuniloru reportului la punctulu relativu, la catalogisarea cartiloru Societatii, d. Sturdza dice, ca nu se unesco cu propunerea de a destiná o noua suma, pe catu timpu Societatea are unu functionariu anume pentru acést'a, ér' tiparirea catalogului o afla superfla, aducéandu aminte, ca alte biblioteci multu mai mari din Europ'a nu au catalogele lorú tiparite; la acestu punctu d-lui adauge, ca pen-

tru darurile facute de A. S. R. Domnitoriul se cade ca se se tramita o delegatiune, care se'i supuna omagiale Societatii. — D-nii Sionu si Laurianu sustienu propunerea d-lui Sturdza in privinta bibliotecii, la care si tota Societatea adera; er' pentru cea din urma parere insarcineza pe d. presedinte ca impreuna cu delegatiunea se marga spre a supune Mariei Sale omagiale si recunoscintia Societatii.

Se comunica o scrisore a d-lui I. Cotovu, care este nsarcinatu cu traducerea primelor carti din Titu Liviu, prin care cere se i se amane lucrarea pana la anulu viitoriu. — Se recomanda sectiunii filologice.

La ordinea dilei continuarea discussiunii asupr'a budgetului. Pentru decopiarea manuscriselor latine ale princ. Dimitrie Cantemiru, venite dela St.-Petersburgu, se aproba 1100 lei, cu acest'a ca delegatiunea se aiba in vedere spesele, ce s'au facutu in casu analogu pentru „Descriptio Moldaviae“, si totodata se se face si o facsimile dupa o pagina seu doue din originale. — D. Odobescu propune, si Societatea consimte, ca la publicarea operelor „Vita Cantemiri“ se se adauga si corespondenti'a. — La articolulu cumperarii de instrumente meteorologice d. Aurelianu propune, ca observatiunile meteorologice, cari deocamdata se publica in „Monitoru“, se se publice si in Anale, totodata a se asemna o suma de 300 lei pentru infiintarea unei noue statiuni meteorologice, care crede, ca s'ar' poté incredintia d-lui I. Ionescu la Bradu, in districtulu Romanului. Acest'a propunere, sustienuta si de d. Sturdza, se aproba. — La articolulu speselor de caletoria a membrilor, in vedere, ca d. Baritiu si-a mutat domiciliulu in Sibiu, se decide a i se calcula spesele dupa aceea distantia. — Restulu cheltuielilor se aproba, dupa cumu s'a propusu de comisiune, votandu-se budgetulu speselor cu lei 68,775.

D. presedinte invita pe Societate a se pronuntia asupr'a intrunirii Societatii pe anulu viitoriu. — Se delige totu diu'a de 16 Augustu.

D. Odobescu face intrebare, deca, dupa promulgarea legii, ce este inaintea corpurilor legiuitoare, delegatiunea pote porta in modu legalu firm'a de Delegatiune a academiiei, titulu, ce Societatea este chlamata a porta. Dupa mai multe deliberatiuni se decide, ca d. presedinte se convoca in modu extraordinariu Societatea spre a se constitui si a lua primele mesuri de aplicare a legii.

Sedintia' a ultima dela 28 Septembrie 1878. — D. secretariu generalu aducendu aminte, ca in program'a delegatiunii mai este si alegerea de membri, Societatea decide a nu se mai face nici o alegere in anulu acest'a.

La ordinea dilei propunerea premiulu Nasturelu pentru anulu 1881. D. Odobescu propune, ca tesa „Disertatiune completa sub reportulu fisico-economicu alu unui judetiu alu Romaniei“. Dupa mature deliberatiuni se admite acesta tesa cu program'a urmatoare, propusa de d. Sturdza: 1. Geografia cu ramificatiunile ei (orografia, hidrografia, topografia). 2. Ochire asupr'a istoriei naturale (terenurile, flora, fauna). 3. Starea economica, atatu agricola, catu si industrial. 4. Statistica populatiunii (starea civila, statistica religioasa, juridica, medicala, militara, scolastica, nationalitatii si celelalte). 5. Etnografia, adeca descrierea usurilor, credintielor populare, porturilor locale si celelalte.

D. Baritiu comunica conclusiunile sectiunii istorice asupr'a manuscrisului venit la concursu cu titulu „Istoria petrecerii romanilor in Dacia dela Aurelianu pana la 1300.“ — D-lui arata, ca scopulu Societatii, candu a propusu acesta tesa, a fostu pentru-ca printr'o buna scriere se ee aduca mai bune lumini asupr'a acestei perioade de 1000 ani si se combata, celu puçinu indirectu, teoriile repausatului professoru Rösler cu tendentie invederate de a intemeia dreptu istoricu asupr'a pamentului Daciei in favorea altoru popore. La acest'a autorulu n'a potatu corespunde, pe lenga acestea limb'a si stilulu autorului lasa multu de doritu, din caus'a mai vertosu, ca constructiunile sale nu corespundu cu natur'a limbii nostre, dupa progressele ce a facutu. — Sectiunea este de parere a respinge acestu manuscris, a se pune din nou subiectulu la concursu si a cresce premiulu dela 3000 la 4000 lei. — Punendu-se la votu respingerea manuscrisului prin bile, resulta 7 bile contra si 4 pentru; prin urmare se respinge.

Se propune ficarea terminulu de concursu si se admite prelungirea de 4 ani. — Se pune la votu propunerea de a se marí cifr'a la 4000 lei si se admite.

Dupa observatiunile facute se decide, ca titulu operatului se fia: „Istoria romanilor in Dacia Trajana dela Aurelianu pana la fundarea principatelor Moldov'a si Tier'a romanésca.“

D. Odobescu da lectura reportulu comisiunii insarcinata cu cercetarea probelor de traductiuni din autori eleni, care conchide la respingerea lor. — Se pune la votu prin bile conclusiunile reportulu; rezultatulu este 9 bile albe si 3 negre, prin urmare traductiunile se respingu si se decide a se publica concursu din nou. (Va urmá.)

Diverse.

(Reuniunea femeiloru romane din Brasovu) va tiené adunarea s'a generala Marti 7/19 Novembre a. c. la 3 ore dupa amediu in sala gimnasiului romanu gr.-or. din locu.

(Sciri din Romani'a.) — A. S'a R. Domnulu a primitu o scrisore din partea M. S. Imperatului Austriei, Rege alu Ungariei, prin care 'I notifica casatori'a verului Maiestatii Sale, A. S. I. Archiducele Friedericu-Maria-Albertu-Wilhelm cu Principes'a Isabell'a de Croy-Dülmen. — „Romani'a Libera“ afla din Silistria, ca comissarii romani pentru delimitarea Dobrogiei insarcinase, la sosirea loru in Silistria, pe d. Petrescu, professorulu scolei romane de acolo, cu pregatirea furagiulu pentru 40 calarasi, cari avean sé treca Dunarea. Sambata inse, trecendu calarasi spre a urma comisiunea, bulgarii din Silistria le-au confiscatu furagiulu, er' pe professorulu Petrescu l'au aruncatu in inchisoarea criminalilor. O mare agitatie domnesce in Silistria si este tema de incaierare intre bulgari si romani!! — O circulara a dlui ministru de justitia catra presedintii si procurorii curtilor si tribunalelor, publicata in „Monitoriu“, le cere se recomende persoanele de legi, cari intrunescu conditiunile de capacitate si moralitate, fia dintre actualii membrii ai magistraturei, fia dintre vechi functionari, cari merita increderea spre a fi numiti in Dobrogea. — Diariulu grecu „Iris“ scrie, ca indata dupa sosirea comisiunii internationale la Silistria, locuitorii greci, romani si turci au petitionatu, cerendu alipirea Silistriei la Romani'a. — „L'Orient“ afla din Tulcea, ca mai multe familii au venit a se asedia acolo. Poporatiunea va primi pe armata si pe functionarii romani c'unu adevratu entusiasmu. — Autoritatile rusesce s'au retrasu din Ploiesci; d. colonelu Dewery, comandantulu garei, a plecatu de acolo. — Comitétulu pentru compunerea de arme din judetiulu Neamtii a adunatu pana la 22 Oct. a. c. cumu ne spune „Corr. prov.“ sum'a de 40,160 lei 51 bani, pe care a si inaintat'o la destinatiune.

(Incusitiunea germana.) In Germani'a, cu deosebire inse in Berlinu, continua mereu campania contra democratiei sociale, in locu de „mereu“ amu poté dice mai corect: cu o „fortia renoita“. Dupa ce pe intregu teritoriulu prussianu nu a mai ramas in viétia unu singuru organu de publicitate, despre care s'ar' poté banui catusi de puçinu, ca professéza idei seu tendintie social-democrate, politica a inceputu se esamineze cu ingrijire organele, cari intra in imperiu din strainatate. Multu lucru le face actualmente incusitoriloru unu diariu satiricu, care apare in Pest'a sub titlu de „Cyancali“. Considerandu, ca acesta foia nu e decatu o intreprindere glumotia, puçinu respandita, nu ne potemu opri de a nu ride de pedantismulu politice in cestiuine. Pe lenga organe de publicitate, sunt ajunse de rigorea legii si persoane, nu numai de cele supuse imperiului germanu, der' si straine. Asiá in dilele din urma au fostu arestati la Berlinu cincii russi, cari pe lenga corespondentiele, ce intretineau cu patri'a loru, s'a descoperitu a fi standu in relatii cu barbatii conducetori din socialismulu democratu. Deputatulu din Frankfurt, multu citatulu Sonnemann, a publicatu tocmái la timpulu unu reportu statisticu, despre numerulu alegeitoriloru, cari au votatu — se intielege indirectu — pentru legea socialistiloru si cari au votatu contra ei. Din cifrele acestui reportu vedemu, ca 3.058,000 alegeitori s'au declarat prin midiuocirea reprezentantiloru sei pentru lege; 2.727,000 contra. Pentru ce majoritate de nimicu a fostu despoiatu poporulu germanu si de puçinele libertati ce avea! . . . „R. L.“

(„Orpheus.“) A aparatu sub redactiunea d-lui Fellegi Victoru si ala 5-lea numeru din semestrulu alu II-lea alu brosierei periodice musicale „Orpheus“ pentru lun'a lui Novembre, care contine pe 15 pagine urmatoarele piese: „Pol'e impromptu“ pentru piano de Ignác Boldis; „Herbstrosen“ valsu de Büky György; „Cantece populare“ din pies'a populara a lui Lukács Sándor. „A Vereshaju“, transcrisa de Vágvolgyi M. Béla; „Cantecu pentru serbatorile craciunului“, arangiatu pentru choru amestecat de Iulius Kapi.

Sciri ultime telegrafice.

Budapest'a, 15 Novembre. Imperatulu a primitu eri la amediu deputatiunea hertiegovéna, care ia predatu o adresa omagiala, Imperatulu a respunsu, ca va face totu pentru bunastarea si progressarea poporului hertiegovénu; pretinde inse, ca poporatiunea se se supuna ordiniloru autoritatiloru. Tote confessiunile tieriei, datinele si drepturile ei fundate voru intimpiná scutulu imperatescu. Deputatiunea a salutatu respunsulu imperatului c'unu Zsivio! (se traiésca) entusiasticu. Dupa aceea de-

putatiunea a mersu la ministrii Andrásy, Tisza, Auersperg, Bylandt si Hoffmann. Andrásy ia declarat, ca devis'a imperatului este libertate pentru tote confessiunile, ca elu (Andrásy) speréza, ca chrestinii si turcii voru trai in pace lenga olalta si promise, ca va recomanda imperatului, ca se prelungésca terminulu pentru reintorcerea in tierile ocupate. Tisza dise, ca speréza, ca tier'a acuma, dupa ce s'a restabilitu pacea, va gustá in liniste bunatatile pacii si ca se va poté reculege, vindecandu si ranele cauzate de resbelu si inflorindu. Auersperg a datu espressionu sperantiei, ca deputatiunea va duce cu sine din Austro-Ungaria cea mai buna impressiune. Ministrulu de resbelu imperialu Bylandt dise, ca densulu creea cu atatu mai multu, ca locuitorii provinciei ocupate se voru poté avé bine cu noi, cu catu sub sceprulu imperatului traiescu fericitu multe popore, cari vorbescu totu aceeași limba ca hertiegovenii. Ministrulu declará, ca indata ce-i va fi cu potintia, va merge se viziteze Hertiegovin'a. Ministrulu de finantie imperialu br. Hoffmann dise: Impregiurarea, ca deputatiunea, incatu privesce positiunea si religiunea membriloru ei, este compusa din elementele cele mai eterogene, 'i este o garantia, ca oper'a pacii inceputa in Hertiegovin'a va reusi.

Budapest'a, 16 Nov. La desbaterea generala a proiectulu de adresa a declarat ministru-presedinte Tisza, ca politic'a Austro-Ungariei a potutu fi numai aceea, de a sustiené dupa potintia integritatea Turciei si deca acest'a n'ar' fi posibilu, a face ca Turci'a se nu devina prad'a Russiei. Tisza arata apoi diferentia esentiala intre tractatele dela St. Stefano si Berlinu. Densulu speréza ca tractatulu dela Berlinu va fi observatu pretutindenii si spera, ca intr'o lupta eventuala pentru sustienerea lui monarchi'a nostra nu va stá singura.

Ajutorie pentru ranitii din Bosni'a. Nasedu, in 8 Novembre 1878.

List'a de contribuire pentru vulneratii armatei din Bosni'a si Herzegovina: Dr. Stefanu Pac. Popu 5 fl., Ioanu Goldschmidt 5 fl., Ioane Tanco 3 fl., Pavelu Tanco 1 fl., Octaviu Baritiu 1 fl., Dr. A. P. Alessi 1 fl., Pavelu Besia 1 fl., Gedailo Gewürz 50 cr., Friedericu Goldschmidt 5 fl., Franciscu Gruber 1 fl., Dr. Ioane Malaiu 1 fl., Petru Tanco 1 fl., Mathilde Popu 1 fl., Carolu Stanyak 1 fl., Eli'a Burduhosu 1 fl., Alesandru Siotropa 1 fl., Cosm'a Anc'a 1 fl., Papu László 3 fl., Moses Rosenfeld 50 cr., Iacobu Gill 50 cr., Henricu Raupenstrauch 3 fl., Georgé Ventile 1 fl., Iacobu Lenobel 50 cr., Gregoriu Moisilu 1 fl., Dr. Const. Moisilu 1 fl., Basiliu Popitianu 1 fl., Cosm'a Anc'a 1 fl., Benjaminu Hangea 1 fl., Ioane Purceilla 1 fl., Leontinu Luchi 2 fl., Gabrielu Scridonu 1 fl., Iosifu Mihailasiu 1 fl., Macedonu Grigoritia 50 cr., Toaderu Rulianu 50 cr., Comuna Nasedu ca corpu morale 10 fl. Laolalta 60 fl.

Dela Primari'a com. opidane.

Mihailasiu, primariu.

Nr. 232. 1872.

1—1

Anuanciu.

In 8 Decembre 1878 st. n. va tiené societatea de imprumutu si pastrare „Auror'a“ din Nasedu adunare generala extraordinaria.

Obiectulu: Statorirea remuneratiunii ampluatiloru.

Nasedu, 8 Novembre 1878.

Consiliulu administrativu.

Preturile piatiei

din 15 Novembre st. n. 1878.

	Hectolitru.	fl. cr.	Hectolitru.	fl. cr.
Granu	fruntea . . .	6.40	Mazorea . . .	6.50
	midiuocu . . .	6.10	Lintea . . .	8.40
	de diosu . . .	5.10	Fasolea . . .	4.50
Mestecat	. . .	4.60	Cartofi . . .	1.75
	Secara	4.40	Sementia de inu . . .	10.10
Ordiulu	de midiuocu . . .	4.—	„ de canepa . . .	7.10
	frumosu . . .	4.10	1 Chilo. fl. cr.	
Ovesulu	de midiuocu . . .	3.80	Carne de vita . . .	—40
	frumosu . . .	2.15	„ de rimatoriu . . .	—48
Porumbulu	de midiuocu . . .	2.10	„ de berbece . . .	—24
	. . .	4.20	100 Chile. fl. cr.	
Meiu	4.30	Seu de vita prospetu . . .	32.—
Hrisca	—	„ „ „ topitu . . .	36.—

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 14 Novembre st. n. 1878.

5% Rent'a charthia (Metalliques) . . .	61.45	Oblig. rurali ungare . . .	73.50
5% Rent'a-argintu (imprumutu nationalu). . .	62.45	„ „ Banat-Timis. . .	79.—
Losurile din 1860 . . .	112.40	„ „ transilvane . . .	84.—
Actiunile bancii nation. . .	793.—	„ „ croato-slav. . .	74.75
instit. de creditu . . .	231.30	Argentulu in marfuri . . .	100.—
Londr'a, 3 luni. . .	116.15	Galbini imperatesci . . .	5.57
		Napoleon'd'ori . . .	9.33
		Marci 100 imp. germ. . .	57.65

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografia: Ioane Gótt si fiu Henricu.